

Schrijver Je verbeeldt je dat je mij kunt betoveren, omdat je als Titania gekleed gaat, maar je vergist je. Morgen ben je gekleed als bedelares of als diva en overmorgen ben je de slang uit de fabel van de een of andere leugenachtige dichter.

Actrice Ik weet alleen dat ik van je hou. Ik wil dat je mij geselt zodat je ziet hoe mijn huid rozerood wordt; ik wil dat je een priem in mijn borst steekt zodat je er een straal bloed uit ziet springen. Hahahaha. En als je van bloed houdt, drink je het op en je geeft een beetje aan mij.

Schrijver Leugens!

Actrice Natuurlijk! Leugens! (*omhelst hem*) Ik ben hier alleen en toch vat je mij in elk oog afzonderlijk en sterk verkleind. Als de sneeuw bij het vuur vandaan vlucht, hoe kun jij dan je koude tanden in die gloeiende kolen van je lippen houden? Leugens! Ik zou willen dat je zo'n grijs paard was dat bij het aanbreken van de dag op zoek gaat naar de merries in het duister van de stallen. Nee, nee.

Schrijver Laat me met rust!

Actrice Hahahaha. Je bent een beer. Geloof je niets van wat ik je zeg? Mishandel me dan en je zult me zieltoegend aan je behaarde borst zien. Gisteren hield ik nog van zijdezachte huid. Vandaag hou ik van manen, vuile voorsteden en herdershutten.

Schrijver Denk maar niet dat je met mij mee kunt om op deze genoegens door te gaan. Ik wil het niet hebben. Ik ga weg, om bij jou vandaan te vluchten, van je gezelschap, van je onstandvastigheid.

Actrice Kan ik dan geen lelijke vrouw zijn, zoals jij die zoekt, een melaats schepsel, en met je meegaan? Ja. Jij bent van mij. O, als je maar inzag hoe graag ik met jou in een ziekenhuis zou sterven!

Schrijver Je zou me nooit de waarheid zeggen.

Actrice Niemand. Maar ik zou de mooiste leugens voor je zingen. Ik hou ook van de waarheid – een moment, langer niet; de waarheid is lelijk – , maar als ik ze zeg, gooien ze mij het theater uit. Ik heb zin me tot het publiek te wenden en in de meest lyrische scène plotseling een scheldwoord tegen te te schreeuwen, het allergrofste, hahaha. Maar ik hou van mijn smaragden en die zouden ze me afnemen.

Schrijver (*woedend*) Weg hier! Weg!

Actrice O, maar je gaat me echt geselen? Ik weet wel dat Titania je niet behaagt. Ze is een fee en feeën bestaan niet. Maar Lady Macbeth wel. (*Ze trekt de blonde pruik af en laat haar zwarte hardos wapperen. Ze ontdoet zich van een grote witte mantel en vertoont zich in een vuurrood kostuum.*)

(*Het doek op de achtergrond gaat omhoog en er verschijnt een ander doek waarop een beschaduwde stenen kloostergang is geschilderd met cypressen en fantastische bomen.*)

Lady Macbeth ja, en je bent nu ook bang voor me. (*Het licht gaat langzaam over in blauw maanlicht.*) Omdat ik mooi ben, omdat ik eeuwig leef, omdat ik van bloed verzadigd ben. Verzadigd van echt bloed! Meer dan drieduizend jongens zijn door mijn ogen verbrand in de loop der tijd. Jongens die leefden en die ik tussen hun lakens heb zien versmachten van liefde.

Schrijver In welk boek heb je die passage gelezen? Je bent niets anders dan een actrice. Een verachtelijke actrice!

Actrice Een komediant die sterft van verlangen naar jou, Lorenzo! Die je smeekt om haar niet te verlaten.

Schrijver (*schreeuwt*) Meer licht alsjeblieft, en haal deze doeken omhoog!

Actrice Juist. Rood licht, rood licht om mijn handen vol met bloed te zien. Ze hebben maanlicht gegeven, en ik wil de slotscène voor je spelen. (*rood licht*)

Schrijver (*tot de belichtingsmensen*) Hebben jullie me gehoord?

Actrice Stille! Je moet me met geweld liefhebben. Het bloed dat op de aarde vloeit verandert in slijk. Wat kan het mij schelen dat de soldaten sterven? Maar valt het op de kelk van een hyacint, dan verandert het in wijn met de kostelijkste afdrank! (*Er klinken schoten*)

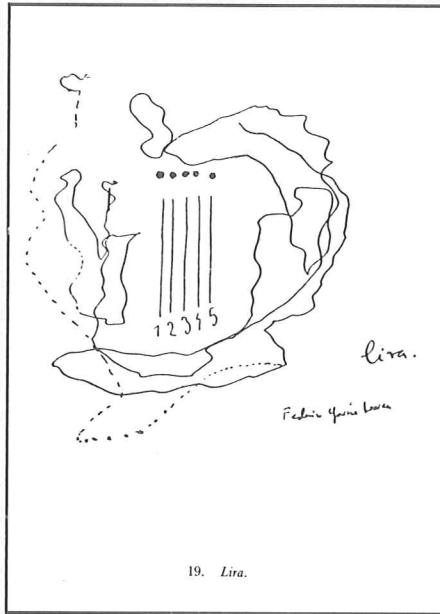
Schrijver Wat is dat? Doe al het licht aan!

Belicht de foyer! (*Nick Bottom loopt het toneel over met de ezelskop in de hand.*)

Nick Bottom Verschrikkelijk! Komt u mee! Daarbinnen zijn we veilig! (*De schoten klinken dichterbij.*)

Toeschouwer 2 (*zit midden in het parket*)

Laten we gaan! Ik ben bang, de kinderen zijn alleen thuis!

Lier

Toeschouwer 3 De straten zijn waarschijnlijk afgezet door soldaten en die zouden ons niet doorlaten.

Souffleur (*op het toneel*) Het lijkt erop dat ze dichterbij komen. De hele foyer staat vol mensen.

Stem Leve de revolutie! (*De actrice heeft haastig een regenmantel aangetrokken en het haar verborgen onder een grijze vilten hoed.*)

Actrice Doe de deuren dicht. Dicht!

Schrijver Zet ze open! Het theater is van iedereen! Dit is de school van het volk!

Actrice Nee, hier komen ze niet binnen. Ze zullen alles stuk maken: het echte servies, de namaak boeken, het breekbare spiegelglas. Ze zullen kostelijke elixers weggoien die door de eeuwen heen bewaard zijn en ze zullen de regenmachine vernielen.

Schrijver Laat ze alles kapot maken!

Actrice Mijn lief, ze zullen het toneel onbruikbaar maken!

Schrijver (*tot de souffleur*) Ik heb gezegd dat de deuren open moeten. Ik wil niet dat er echt bloed vloeit bij de muren van de leugen.

Souffleur Goed, u heeft het voor het zeggen; maar... en de zakelijke leiding dan? Hoe moet het dan met de zakelijke leiding van het theater?

Schrijver (*woedend*) Wat verstaat u onder zakelijke leiding?

Souffleur Dat is een mysterie waar ik in geloof en alle redelijke lieden respecteren het.

Schrijver Naar de duivel met die zakelijke leiding. Hoort u? Hoort u?

Souffleur (*trillend*) Ja. Geef me alstublieft een paar watjes om in mijn oren te stoppen!

Schrijver Dat is het suizen van levend bloed!

Actrice Steek je hoofd niet naar buiten, Lorenzo! Een kogel zou je kunnen doden!

Schrijver (*sarcastisch*) Waar is Lady Macbeth gebleven?

Actrice Lady Macbeth kan niet spreken wanneer een regen van kogels de rozen in de tuinen plat slaat.

Man in het zwart (*komt op*) U heeft gelijk.

Munitie slaat de poëzie dood.

Schrijver Of redt haar!

Man Met harde hand! Met harde hand! Laten we een grote roos maken van rebelse hoofden!

Laten we die eeuwenoude architectuur versieren, de façades, de lantarens, de portieken, met slingers van de tongen die de bestaande orde onderuit willen halen.

(*Er komt een houthakker het toneel op, zijn gezicht helemaal wit, een bos brandhout op zijn schouder en een lantarentje in de hand.*)

Houthakker Het schijnt dat de opstandelingen zich al vechtend terugtrekken.

Man (*terwijl hij vertrekt*) Juist! Ze moeten verslagen worden!

Schrijver Wie bent u?

Man Ik. De eigenaar van het theater. Met harde hand! Het goede, de waarheid en de schoonheid moeten in deze eeuw een geweer in handen houden.

Houthakker Heel mooi gezegd!

Schrijver Waarom zeg je heel mooi? Hoeveel verdient jij?

Houthakker Een paar duiten. Genoeg voor brood. Maar het enige wat ik wil is dat ze mij rustig mijn rol laten spelen.

Een nardus kan sterf of sneeuw zijn.

De nachthemel een gescheurd doek.

Al tsjirpt de krekkel of jammert de wind slapende ogen daar gaat het om.

Schrijver Welke rol speel jij?

Houthakker Ik ben Shakespeares maan!

Schrijver Maar niet hier.

Houthakker Altijd. Probeer me maar te begraven en je zult zien hoe ik tevoorschijn kom! (*Er klinken twee kanonschoten.*)

Souffleur (*komt op*) Het leger voert nu een charge uit op het grote plein. (*Af.*)

Toeschouwer 2 en Toeschouwer 2, die eerst stalletes zaten, komen op.)

Toeschouwer 2 Het is de revolutie, Enrique! De revolutie!

Toeschouwer 2 Is er gevaar dat de kogels hier binnendringen?

Houthakker Niet in het minst, maar daar bent u veiliger. Als de vliegtuigen komen wordt het ernst! Maar mij maakt dat niet uit, ten slotte. Dat zegt mijn rol al.

De lucht is voor mij oktobermaan

geen vogel geen pijl geen zucht.

De mensen gaan slapen. Het gras gaat dood.

Leeft alleen mijn zilveren ring!

Jij die onder water bent, blijf daar altijd!

Het vochtige vergeet-mij-nietje lijdt kou.

Hoewel het bloed de daken kleurt,

mijn lichtend kleed bevlekt het niet.

(*huilend*) Het is een mooi lied dat ze me

misschien nooit meer zullen laten zingen!

Toeschouwer 2 Wat zegt u?

Nick Bottom (*op*) Ik heb vier vliegtuigen aan zien komen!

Toeschouwer 2 O, mijn kinderen! Mijn kinderen! Ik weet zeker dat ze het huis zullen binnenvallen en aangezien zij alleen zijn met de gouvernante en de bedienden, zullen ze hen vermoorden!

Stem (*vanaf de voorste rij van de engelenbak*) Dat hebben de arbeiders nooit gedaan, en zullen ze ook nooit doen!

Toeschouwer 2 (*tot het publiek*) Dat hebben ze wel gedaan!

Schrijver (*tot Toeschouwer 2*) U liegt!

Toeschouwer 2 Tijdens een revolutie, jaren geleden, staken zij driehonderd kinderen, waaronder zuigelingen, de ogen uit.

Schrijver Wie heeft u dat verteld? Welke gewetenloze bevuilde zijn tong met die nachtmerrie? Geef antwoord!

Toeschouwer 2 Matig uw taal en druk u uit met de korrektheid die een heer past.